

РЕШЕНИЕ

№ 4422

гр. София, 03.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4029** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 5934 от 17.02.2020г. по НАХД № 5934/2018г. на СРС, НО, 110- ти състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 18-4332-000364 от 12.02.2018г., издадено от началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“ (ОПП-СДВР), за нарушение на разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за което на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП на М. Х. А. е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от правото да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от А.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата.

Ответникът - ОПП-СДВР не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че първоинстанционното решение е неправилно

и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

В производството пред СРС е установено, че на 31.01.2018 г. около 19:15ч. А. управлявал товарен автомобил „Форд Транзит К. 230" с ДК [рег.номер на МПС] , като се движел в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към бул. „Д-р П. Б.", когато изведнъж спрял на кръстовището между булевардите. След него се движел автомобил, управляван от св. М., който отбил вдясно и отишъл до спрелия автомобил. На волана стояло лице от мъжки пол, който изглеждал като заспал и силно лъхал на алкохол. В същото време през кръстовището преминал и св. Я., който отбил и слязъл от автомобила си. При отиване на място забелязал, че спрялото МПС е с работещ двигател, а водачът му бил в неадекватно състояние, силно лъхал на алкохол и непрекъснато въртял контактния ключ на автомобила, опитвайки се да го запали, въпреки че двигателят работел. Св. М. взел ключа от водача и подал сигнал на тел. 112. На място бил изпратен полицейски екип от 09 РУ – СДВР. За оказване на съдействие на място пристигнал и екип на ОПП – СДВР. А. бил поканен да даде проба за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Д. 7510“ с № 0209, но същият отказал. Издаден бил и медицински талон за изследване, но А. отказал да го получи и подпише. При така изложената фактическа обстановка било издадено и процесното НП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и съдържание, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Тези изводи са правилни и се споделят от настоящия касационен състав.

Въззивният съд е изпълнил процесуалното задължение по чл.13, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, като е събрал съгласно чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН доказателствата от значение за пълното и всестранно разкриване на обективната истина по случая. Преценил е, поотделно и съвкупността им, събраните и в административнонаказателното производство, и в хода на съдебното следствие доказателства, писмени и гласни, които са еднопосочни и достатъчни за установяване на обстоятелствата от предмета на доказване в определените с чл.102 НПК вр. чл.84 ЗАНН граници. От наличната доказателствена съвкупност по безсъмнен начин се установява, че А., в качеството му на водач на МПС, е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта, като по този начин е извършил административно нарушение по чл.174, ал.3 ЗДвП. Липсват оправдаващи го доказателства по.107, ал.3 НПК вр. чл.84 ЗАНН, които да не са събрани по чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН или да не са били съобразени съгласно чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Въззивният съд е извършил дължимата се цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспореното НП.

Правилен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални

нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и на относимите обстоятелства, при които е било извършено.

Неоснователно се твърди от касатора, че в хода на съдебното производство пред СРС правото на защита на А. било нарушено, тъй като съдебното заседание било проведено без същият да е представляван и в хода на съдебното производство били разгледани единствено представените от ответника доказателства. Адв.Г. е представлявал жалбоподателя в с.з. на 25.10.2018г. по делото при първоначалния разпит на свидетелите, а за това в което са повторно разпитани поради възобновяване на съдебното следствие поради смяна на съдията докладчик е бил надлежно уведомен (получил призовка на 22.08.2019г., за с.з на 14.10.2019г., на което се е явил само жалбоподателят, за следващо съдебно заседание е уведомен чрез жалбоподателя и никой от тях не се е явил, въпреки редовното призоваване), не е депозирана молба за отлагане на делото, нито са поискани или представени доказателства, които да не са разгледани от въззивния съд. В подадената от адв. Г. жалба срещу определението за даване хода на делото по същество, не са наведени обстоятелства, които да се подкрепят от доказателствата по делото, нито са приложени други, в подкрепа на тезата, че било нарушено грубо правото на защита на жалбоподателя, предвид данните за уведомяването му и на адв.Г. за съдебни заседания по делото и правилно не е взета предвид.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5934 от 17.02.2020г. по НАХД № 5934/2018г. на СРС, НО, 110- ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.